

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 25. januára 2007*

Obsah

I — Sporné rozhodnutie	I - 905
A — Kartel	I - 905
B — Trvanie kartelu	I - 908
C — Pokuty	I - 909
D — Výrok sporného rozhodnutia	I - 910
II — Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok	I - 912
III — Konanie pred Súdnym dvorom	I - 913
IV — O odvolaní	I - 914
A — O prvom odvolacom dôvode založenom na protiprávnosti otázok položených Komisiou v rámci vyšetrovania	I - 915
1. Argumentácia účastníkov konania	I - 915
2. Posúdenie Súdnym dvorom	I - 916
B — O druhom odvolacom dôvode založenom na neprípustnosti určitých dôkazov	I - 917
1. Dokument „Rozdeľujúci kľúč“	I - 917
a) Argumentácia účastníkov konania	I - 917
b) Posúdenie Súdnym dvorom	I - 918
2. Zápisnice s výsluchu bývalých riadiacich pracovníkov Dalmine	I - 921
a) Argumentácia účastníkov konania	I - 921
b) Posúdenie Súdnym dvorom	I - 922

* Jazyk konania: taliančina.

C — O treťom odvolacom dôvode založenom na skutočnosti, že do sporného rozhodnutia boli začlenené podklady, ktoré nesúviseli s výhradami oznámenými odvolateľke	I - 924
1. Argumentácia účastníkov konania	I - 924
2. Posúdenie Súdny dvorom	I - 925
D — O štvrtom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom posúdení skutkových okolností a nedostatku odôvodnenia v súvislosti s porušením uvedeným v článku 1 sporného rozhodnutia	I - 926
1. Argumentácia účastníkov konania	I - 926
2. Posúdenie Súdny dvorom	I - 927
E — O piatom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení, nesprávnom právnom posúdení dôkazov a nedostatku odôvodnenia v súvislosti s účinkami porušenia na obchod medzi členskými štátmi	I - 930
1. Argumentácia účastníkov konania	I - 930
2. Posúdenie Súdny dvorom	I - 931
F — O šiestom odvolacom dôvode založenom na zneužití právomoci, nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení skutkových okolností v súvislosti s porušením uvedeným v článku 2 sporného rozhodnutia	I - 932
1. Argumentácia účastníkov konania	I - 932
2. Posúdenie Súdny dvorom	I - 934
G — O siedmom odvolacom dôvode založenom na zneužití právomoci, nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení skutkových okolností v súvislosti s účinkami porušenia uvedeného v článku 2 sporného rozhodnutia	I - 936
1. Argumentácia účastníkov konania	I - 936
2. Posúdenie Súdny dvorom	I - 937
H — O ôsmom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení skutkových okolností v súvislosti s hospodárskym kontextom zmluvy o zásobovaní uzavretej medzi Dalmine a Corus	I - 939
1. Argumentácia účastníkov konania	I - 939
2. Posúdenie Súdny dvorom	I - 940

I — O deviatom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a nedostatku odôvodnenia závažnosti porušenia	I - 941
1. Argumentácia účastníkov konania	I - 941
2. Posúdenie Súdnyim dvorom	I - 943
J — O desiatom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a nedostatku odôvodnenia v súvislosti s dĺžkou trvania porušenia a poľahčujúcimi okolnosťami	I - 952
1. Argumentácia účastníkov konania	I - 952
2. Posúdenie Súdnyim dvorom	I - 953
V — O trovách	I - 957

Vo veci C-407/04 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané
24. septembra 2004,

Dalmine SpA, so sídlom v Dalmine (Taliansko), v zastúpení: A. Sinagra, M. Siragusa
a F. Moretti, avvocati,

odvolateľka,

I - 903

ďalší účastník konania:

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: A. Whelan a F. Amato,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts, E. Juhász,
K. Schiemann a M. Ilešič (spravodajca),

generálny advokát: L. A. Geelhoed,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. decembra 2005,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. septembra 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Spoločnosť Dalmine SpA (ďalej len „Dalmine“ alebo „odvolateľka“) svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností z 8. júla 2004, Dalmine/Komisia (T-50/00, Zb. s. II-2395, ďalej len „napadnutý rozsudok“), v časti, kde zamietla jej žalobu podanú proti rozhodnutiu Komisie 2003/382/ES z 8. decembra 1999 vzťahujúcemu sa na konanie o uplatnení článku 81 Zmluvy ES (vec IV/E-1/35.860-B — Bezšvíkové oceľové rúry) (Ú. v. EÚ L 140, 2003, s. 1, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

I — Sporné rozhodnutie

A — Kartel

- 2 Komisia Európskych spoločností adresovala napadnuté rozhodnutie ôsmim výrobcom bezšvíkových oceľových rúr. Medzi týmito príjemcami boli aj štyri európske spoločnosti (ďalej len „výrobcovia v rámci Spoločenstva“): Mannesmannröhren-Werke AG (ďalej len „Mannesmann“), Vallourec SA (ďalej len „Vallourec“), Corus UK Ltd (pôvodne British Steel Ltd, ďalej len „Corus“) a Dalmine. Ďalšími štyrmi príjemcami tohto rozhodnutia sú japonské spoločnosti (ďalej len „japonskí výrobcovia“): NKK Corp., Nippon Steel Corp., Kawasaki Steel Corp. a Sumitomo Metal Industries Ltd (ďalej len „Sumitomo“).

- 3 Bezšvíkové oceľové rúry sú používané v naftárskom a plynárenskom priemysle a obsahujú dve veľké kategórie výrobkov.
- 4 Prvou z týchto kategórií výrobkov je kategória prieskumných rúr, všeobecne nazývaných „Oil Country Tubular Goods“ alebo „OCTG“. Môžu sa predávať bez závitov („hladké rúry“) alebo so závitmi. Vďaka rezaniu závitov je možné spájať rúry OCTG. Rezanie závitov sa musí vykonať v súlade so štandardmi určenými American Petroleum Institut (API) (závitové rúry podľa tejto metódy sa budú ďalej označovať ako „rúry OCTG štandard“) alebo podľa špeciálnych, zvyčajne patentovaných techník. V tomto poslednom prípade sa dáva dôraz na rezanie závitov alebo prípadne „spoje“ „prvej akosti“ alebo „prémium“, pričom rúry so závitmi rezanými podľa tejto metódy sa budú ďalej označovať ako „rúry OCTG prémium“).
- 5 Druhú kategóriu výrobkov tvoria bezšvíkové oceľové naftárske a plynové produktovody („line pipe“), medzi ktorými sa nachádzajú na jednej strane produktovody vyrábané v súlade so štandardnými normami a na druhej strane produktovody vyrábané na mieru v rámci osobitných projektov (ďalej len „produktovody projekt“).
- 6 V novembri 1994 sa Komisia Európskych spoločenstiev rozhodla začať vyšetrovanie týkajúce sa existencie protisúťažných postupov v súvislosti s týmito výrobkami. V decembri toho istého roku uskutočnila šetrenia vo viacerých podnikoch. V období od septembra 1996 do decembra 1997 vykonala Komisia dodatočné šetrenia v spoločnostiach Vallourec, Dalmine a Mannesmann. V rámci šetrenia vo Vallourec uskutočneného 17. septembra 1996 riaditeľ spoločnosti Vallourec Oil & Gas pán Verluca urobil určité vyhlásenia (ďalej len „vyhlásenia pána Verluca“). V rámci šetrenia v Mannesmann v apríli 1997, riaditeľ tohto podniku pán Becher taktiež urobil určité vyhlásenia (ďalej len „vyhlásenia pána Bechera“).

- 7 Komisia na základe článku 11 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962 Prvého nariadenia implementujúceho článku [81] a [82] Zmluvy (Ú. v. ES 1962, 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3) zaslala žiadosti o informácie taktiež viacerým podnikom. Keďže spoločnosť Dalmine odmietla poskytnúť niektoré vyžiadané informácie, Komisia jej adresovala rozhodnutie Komisie zo 6. októbra 1997 týkajúce sa konania podľa článku 11 ods. 5 nariadenia č. 17 (ďalej len „rozhodnutie zo 6. októbra 1997“). Dalmine podala na Súd prvého stupňa žalobu o neplatnosť tohto rozhodnutia, ktorú Súd prvého stupňa uznesením z 24. júna 1998, Dalmine/Komisia (T-596/97, Zb. s. II-2383), vyhlásil za zjavne neprípustnú.
- 8 Vzhľadom na vyhlásenia pánov Verlucu a Bechera, ako aj ďalšie dôkazy Komisia v spornom rozhodnutí uviedla, že osem príjemcov tohto rozhodnutia uzatvorilo dohodu, ktorej predmetom bolo najmä vzájomné rešpektovanie domácich trhov. V zmysle tejto dohody sa každý podnik zaviazal nepredávať rúry OCTG štandard a produktovody projekt na domácom trhu inej strany tejto dohody.
- 9 Dohoda bola uzatvorená v priebehu stretnutí výrobcov v rámci Spoločenstva a japonských výrobcov označených ako „Európsko-japonský klub“.
- 10 Princíp rešpektovania domácich trhov bol označený výrazom „základné pravidlá“ („fundamentals“). Komisia tiež zistila, že základné pravidlá sa skutočne dodržiavali a že predmetná dohoda mala účinky obmedzujúce hospodársku súťaž na spoločnom trhu.
- 11 Dohoda celkove pozostávala z troch častí: prvú predstavovali základné pravidlá týkajúce sa rešpektovania domácich trhov (uvedené vyššie), ktoré predstavujú

porušenie predpisov uvedených v článku 1 sporného rozhodnutia, druhú časť tvorilo stanovenie cien pri výzvach na predloženie ponúk a minimálnych cien pre „osobité trhy“ („special markets“), tretia časť spočívala v rozdelení ostatných svetových trhov s výnimkou Kanady a Spojených štátov amerických prostredníctvom rozdeľovacieho kľúča („sharing keys“).

- 12 Pokiaľ ide o existenciu základných pravidiel, Komisia vychádzala zo súhrnu písomných dôkazov vymenovaných v bodoch 62 až 67 odôvodnenia sporného rozhodnutia, ako aj z tabuľky uvedenej v jeho bode 68. Z tejto tabuľky vyplýva, že podiel domáceho výrobcu na dodávkach uskutočnených príjemcami napadnutého rozhodnutia do Japonska a na domáci trh každého zo štyroch výrobcov v rámci Spoločenstva je veľmi vysoký. Komisia z uvedeného usúdila, že strany dohody v celku skutočne rešpektovali domáce trhy.
- 13 Členovia Európsko-japonského klubu sa stretli 5. novembra 1993 v Tokiu s úmyslom uzatvoriť novú dohodu o rozdelení trhu s latinskoamerickými výrobcami. Obsah dohody prijatej pri tejto príležitosti bol uvedený v dokumente odovzdanom Komisii 12. novembra 1997 informátorom, ktorý nebol účastníkom konania, a obsahuje „rozdeľujúci kľúč“ (ďalej len „dokument ‚Rozdeľujúci kľúč‘“).

B — *Trvanie kartelu*

- 14 Európsko-japonský klub sa schádzal od roku 1977 do roku 1994 približne dvakrát do roka.

- 15 Komisia sa domnievala, že na účely uloženia pokuty je potrebné za začiatok kartelu stanoviť rok 1990, pretože od roku 1977 do roku 1990 existovali medzi Spoločenstvom a Japonskom dohody o dobrovoľnom obmedzení vývozu. Podľa Komisie porušovanie skončilo roku 1995.

C — Pokuty

- 16 Pri určení výšky pokút Komisia označila porušenie za veľmi závažné, pretože dohoda bola zameraná na rešpektovanie domácich trhov a narušovala tak riadne fungovanie vnútorného trhu. Komisia však v každom prípade poukázala na to, že ročný predaj bezšvíkových oceľových rúr podnikmi, voči ktorým sporné rozhodnutie smerovalo predstavoval v štyroch dotknutých členských štátoch iba približne 73 miliónov eur.
- 17 Vzhľadom na tieto okolnosti a na základe závažnosti porušenia stanovila Komisia výšku pokuty na 10 miliónov eur pre každý z týchto ôsmich podnikov. Keďže išlo len o veľké podniky, nepovažovala Komisia v tomto ohľade za potrebné rozlišovať medzi uvedenými sumami.
- 18 Vzhľadom na to, že porušenie malo strednodobé trvanie, Komisia uplatnila pri stanovení základu pokuty uloženej jednotlivým podnikom desaťpercentné zvýšenie za každý rok účasti na porušení vo vzťahu k zistenej sume z dôvodu závažnosti. Berúc do úvahy, že odvetvie oceľových rúr postihla dlhotrvajúca kríza, a vzhľadom na to, že od roku 1991 sa situácia v tomto sektore zhoršovala, Komisia znížila uvedené základné sumy o 10 % z dôvodu poľahčujúcich okolností.

- 19 Nakoniec v zmysle bodu D 2 oznámenia Komisie o neuložení alebo znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 207, 1996, s. 4, ďalej len „oznámenie o spolupráci“) Komisia znížila pokutu uloženú spoločnosti Vallourec o 40 % a pokutu uloženú spoločnosti Dalmine o 20 % s tým, že zohľadnila skutočnosť, že tieto dva podniky v správnom konaní spolupracovali s Komisiou.
- 20 Komisia v článku 2 sporného rozhodnutia uviedla, že uzavretie zmlúv medzi výrobcami v rámci Spoločenstva týkajúcich sa predaja hladkých rúr na trhu v Spojenom kráľovstve predstavuje správanie majúce povahu porušenia. Napriek tomu však Komisia neuložila na základe tohto porušenia dodatočnú pokutu z dôvodu, že tieto zmluvy predstavovali len spôsob uskutočnenia zásady rešpektovania domácich trhov, o ktorej sa rozhodlo v rámci Európsko-japonského klubu.

D — Výrok sporného rozhodnutia

- 21 Na základe článku 1 ods. 1 sporného rozhodnutia osem podnikov, ktorým bolo doručené toto rozhodnutie, „porušilo ustanovenia článku 81 ods. 1 Zmluvy ES tým, že boli stranami dohody, ktorá okrem iného stanovila vzájomné rešpektovanie ich domácich trhov bezšvíkových rúr OCTG... štandard a [produktovodov projekt]“.
- 22 Článok 1 ods. 2 tohto rozhodnutia stanovuje, že porušenie v prípade spoločností Mannesmann, Vallourec, Dalmine, Sumitomo, Nippon Steel Corp., Kawasaki Steel Corp. a NKK Corp. trvalo od roku 1990 do roku 1995. Pokiaľ ide o spoločnosť Corus, jej porušenie trvalo od roku 1990 do februára 1994.

23 Znenie ďalších relevantných ustanovení napadnutého rozhodnutia je nasledujúce:

„Článok 2

1. [Mannesmann], Vallourec..., [Corus] a Dalmine... porušili ustanovenia článku 81 ods. 1 Zmluvy ES tým, že v rámci porušenia predpisov uvedeného v článku 1 uzatvorili zmluvy, v dôsledku ktorých si rozdelili dodávky hladkých rúr a rúr OCTG pre [Corus] (od roku 1994 Vallourec).

2. [Corus] porušoval predpisy od 24. júla 1991 do februára 1994. Vallourec... porušoval predpisy od 24. júla 1991 do 30. marca 1999. Dalmine... porušoval predpisy od 4. decembra 1991 do 30. marca 1999. [Mannesmann] porušoval predpisy od 9. augusta 1993 do 24. apríla 1997.

...

Článok 4

Podnikom uvedeným v článku 1 boli z dôvodu porušenia predpisov uvedených v tom istom článku uložené nasledujúce pokuty:

1. [Mannesmann] 13 500 000 eur

2. Vallourec... 8 100 000 eur
3. [Corus] 12 600 000 eur
4. Dalmine... 10 800 000 eur
5. Sumitomo... 13 500 000 eur
6. Nippon Steel... 13 500 000 eur
7. Kawasaki Steel... 13 500 000 eur
8. NKK... 13 500 000 eur“.

II — Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- ²⁴ Podaniami doručenými Súdu prvého stupňa sedem z ôsmich podnikov sankcionovaných sporným rozhodnutím vrátane Dalmine podalo žaloby, v ktorých všetky navrhovali zrušenie tohto rozhodnutia ako celku alebo v určitej časti a subsidiárne zrušenie pokuty, ktorá im bola uložená alebo zníženie jej výšky.

25 Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom:

- zrušil článok 1 ods. 2 sporného rozhodnutia v časti, kde stanovil, že porušenie vytýkané týmto článkom Dalmine existovalo pred 1. januárom 1991,
- stanovil výšku pokuty uloženej Dalmine na 10 080 000 eur,
- v ostávajúcej časti žalobu zamietol,
- zaviazal každého z účastníkov konania znášať vlastné trovy.

III — Konanie pred Súdnyim dvorom

26 Vo svojom odvolaní Dalmine navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- zrušil sporné rozhodnutie,

- subsidiárne, znížil pokutu stanovenú v článku 4,
- subsidiárne v druhom rade vrátil vec Súdu prvého stupňa, aby opätovne rozhodol na základe rozhodnutia Súdneho dvora,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania na Súde prvého stupňa a na Súdnom dvore.

²⁷ Komisia navrhuje Súdnemu dvoru, aby odvolanie zamietol sčasti ako neprípustné a v každom prípade ako nedôvodné, a taktiež zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania.

IV — O odvolaní

²⁸ Dalmine predkladá v podstate osem odvolacích dôvodov s cieľom dosiahnuť zrušenie napadnutého rozsudku a sporného rozhodnutia, z ktorých tri sa týkajú väd konania, dve sa vzťahujú na nedostatky týkajúce sa zistenia porušenia uvedeného v článku 1 sporného rozhodnutia a tri posledné sa vzťahujú na nedostatky týkajúce sa zistenia porušenia uvedeného v článku 2 tohto rozhodnutia.

²⁹ Okrem toho Dalmine predkladá dva odvolacie dôvody týkajúce sa výšky pokuty.

A — O prvom odvolacom dôvode založenom na protiprávnosti otázok položených Komisiou v rámci vyšetrovania

1. Argumentácia účastníkov konania

- ³⁰ Súd prvého stupňa sa podľa Dalmine dopustil nesprávneho právneho posúdenia a porušil právo na obhajobu tým, že rozhodol, že otázky položené Komisiou v rámci vyšetrovania boli legitímne. Z toho vyplýva, že právo neprispievať k vlastnému obvineniu nebolo rešpektované.
- ³¹ Dalmine upriamuje tento odvolací dôvod na prvú otázku písmeno d) uvedenú v prílohe 1 rozhodnutia zo 6. októbra 1997, ktorá znie takto: „v súvislosti so stretnutiami, pre ktoré sa Vám nepodarí nájsť na ne sa vzťahujúce dokumenty, Vás žiadame o opis predmetu stretnutí, prijatých rozhodnutí, druhu dokumentov prijatých pred predmetnými stretnutiami a po nich, kvót („sharing keys“), o ktorých sa rokovalo a/alebo rozhodlo vo vzťahu k zemepisným oblastiam a obdobiam ich platnosti, a cien, o ktorých sa rokovalo a/alebo rozhodlo vo vzťahu k zemepisným oblastiam a obdobiam ich platnosti, s upresnením ich druhu („Target Price“, „Winning Price“ — „WP“, „Proposal Price“ — „PP“, „Rock Bottom Prices“ — „RBP“)“ [*neoficiálny preklad*].
- ³² Komisia pripomína, že právo neprispievať k vlastnému obvineniu sa vzťahuje len na žiadosti o informácie, ktoré nútia adresáta odpovedať pod hrozbou pokuty. Predmetná prvá otázka písm. d) nebola uvedená medzi otázkami, na ktoré sa rozhodnutím zo 6. októbra 1997 požadovala pod hrozbou pokuty odpoveď.

2. Posúdenie Súdnyim dvorom

- ³³ Pri určení, či sa Súd prvého stupňa dopustil vytýkaného nesprávneho posúdenia, je potrebné sa odvolať na judikatúru týkajúcu sa rozsahu právomoci Komisie vo veci predbežného vyšetrovania a správnych konaní s prihliadnutím na právo na obhajobu.
- ³⁴ Podľa tejto judikatúry má Komisia právo uložiť podniku prostredníctvom rozhodnutia, aby jej poskytol všetky potrebné informácie týkajúce sa skutočností, s ktorými sa môže oboznámiť, ale nemôže tomuto podniku uložiť povinnosť poskytnúť odpovede, ktorými by tento podnik musel priznať existenciu porušenia, ktoré má preukázať Komisia (rozsudky z 18. októbra 1989, Orkem/Komisia, 374/87, Zb. s. 3283, body 34 a 35; zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, body 61 a 65, a zo 14. júla 2005, ThyssenKrupp/Komisia, C-65/02 P a C-73/02 P, Zb. s. I-6773, bod 49).
- ³⁵ V prejednávanej veci však, tak ako to zdôraznil generálny advokát v bode 29 svojich návrhov, z výroku rozhodnutia zo 6. októbra 1997 vyplýva, že Dalmine nebola povinná odpovedať na prvú otázku písm. d) citovaných v bode 31 tohto rozsudku. Za týchto podmienok, ako to Súd prvého stupňa uviedol v bodoch 45 a 46 napadnutého rozsudku, Dalmine nemôže účinne uplatňovať svoje právo na to, aby ju Komisia nenútila priznať jej účasť na porušení.
- ³⁶ Z uvedeného vyplýva, že prvý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

B — O druhom odvolacom dôvode založenom na neprípustnosti určitých dôkazov

1. Dokument „Rozdeľujúci kľúč“

a) Argumentácia účastníkov konania

37 Podľa Dalmine Súd prvého stupňa nesprávne dospel k záveru, že dokument „Rozdeľujúci kľúč“ bol prípustný ako dôkaz v jej neprospech, čím porušil právo Spoločenstva, najmä právo na obhajobu. Keďže bol predmetný dokument odovzdaný Komisii tretou neznámou osobou, nemohla byť jeho autenticita preskúmaná. Okrem toho ani Komisia nepoznala identitu osoby, od ktorej tento dokument pochádzal.

38 Dalmine zdôrazňuje, že na to, aby bol určitý dokument prípustný ako dôkaz, je potrebné, aby sa dotknutému obvinenému preukázala jeho relevantnosť a spoľahlivosť. Domnieva sa, že anonymné dokumenty môžu v určitom prípade odôvodniť začatie šetrenia, nemôžu však byť základom pre obvinenie.

39 Dalmine ďalej tvrdí, že napadnutý rozsudok si protirečí v tom, že Súd prvého stupňa na jednej strane potvrdil, že tvrdenia Dalmine by mohli byť relevantné pri posudzovaní vierohodnosti predmetného dokumentu, avšak na druhej strane nepreskúmal podstatu tejto vierohodnosti.

40 Nakoniec sa Dalmine domnieva, že Súd prvého stupňa mal overiť, či mala Komisia naliehavé dôvody na to, aby neodhalila identitu svojho informátora.

- 41 Komisia najskôr pripomína, že prevládajúcou zásadou je zásada voľného hodnotenia dôkazov. Podľa nej proti prípustnosti a použitiu určitého dokumentu nemožno namietat'. Namietat' možno len proti jeho vierohodnosti. Dalmine však na Súde prvého stupňa osobitne nenamietala proti vierohodnosti dokumentu „Rozdeľujúci kľúč“. Obmedzila sa len na tvrdenie, že tento dokument je neprípustný a nepoužiteľný, aj keď pripustila, že niektoré jeho časti boli potvrdené inými dôkazmi.
- 42 Komisia ďalej zdôrazňuje, že ak určitá osoba žiada Komisiu, aby neodhalila jej identitu, Komisia je povinná v tomto ohľade zachovať tajomstvo.
- 43 Nakoniec Komisia tvrdí, že aj keď by sa pripustilo, že dokument „Rozdeľujúci kľúč“ nemožno použiť, nemohla by sa z tohto dôvodu spochybnit' platnosť sporného rozhodnutia, pretože v rámci štruktúry tohto rozhodnutia má predmetný dokument len malú dôležitosť.

b) Posúdenie Súdnyim dvorom

- 44 Rešpektovanie práva na obhajobu vyžaduje, aby dotknutý podnik mal možnosť v rámci správneho konania účinne vyjadriť svoje stanovisko na pravdivosť a relevantnosť jednak skutkových okolností a okolností, ktorých sa dovoľáva, ako aj dokumentov, o ktoré Komisia oprela svoje zistenie existencie porušenia (rozsudky zo 7. júna 1983, *Musique Diffusion française* a i./Komisia, 100/80 až 103/80, Zb. s. 1825, bod 10; zo 6. apríla 1995, *BPB Industries* a *British Gypsum*/Komisia, C-310/93 P, Zb. s. I-865, bod 21, a *Aalborg Portland* a i./Komisia, už citovaný, bod 66).

45 Najskôr je preto potrebné konštatovať, že Dalmine mala možnosť zaujať stanovisko k dokumentu „Rozdeľujúci kľúč“ a vyjadriť svoje tvrdenia týkajúce sa dôkaznej hodnoty tohto dokumentu vzhľadom na jeho anonymný pôvod.

46 V rozsahu, v akom odvolateľka v podstate tvrdí, že právo na obhajobu nebolo rešpektované z dôvodu samotnej skutočnosti, že pôvod týchto dokumentov je neznámy a jeho spoľahlivosť jej nebola Komisiou preukázaná, je nutné konštatovať, že takýto výklad práva na obhajobu by mohol ohroziť hodnotenie dôkazov v prípade, ak je potrebné dokázať existenciu porušenia práva hospodárskej súťaže Spoločenstva.

47 Hodnotenie dôkazov totiž vo veciach týkajúcich sa práva hospodárskej súťaže Spoločenstva charakterizuje skutočnosť, že posudzované dokumenty často obsahujú obchodné tajomstvo alebo iné informácie, ktoré nemožno zverejniť, prípadne je možné ich zverejniť len vo výrazne obmedzenom rozsahu.

48 Za týchto podmienok nemožno právo na obhajobu vykladať v tom zmysle, že dokumenty, ktoré obsahujú dôkazy v neprospech účastníka konania, musia byť automaticky vylúčené z dôkazných prostriedkov v prípade, že určité informácie musia ostať utajené. Táto dôvernosť sa môže vzťahovať aj na identitu autorov týchto dokumentov, ako aj osôb, ktoré ich odovzdali Komisii.

49 Súd prvého stupňa preto správne rozhodol, že:

„72 Všeobecnou zásadou práva Spoločenstva je voľné hodnotenie dôkazov a jediným rozhodujúcim kritériom pri tomto hodnotení dôkazov je ich vierohodnosť...

73 Ak sú tvrdenia spoločnosti Dalmine náležité, pokiaľ ide o vierohodnosť, a teda aj dôkaznú silu dokumentu „Rozdeľujúci kľúč“, ešte to neznamená, že tento dokument je neprijateľný a že ho treba vyňať zo spisu.“

50 Súd prvého stupňa okrem toho v už citovanom bode 73 napadnutého rozsudku uviedol, že pri posudzovaní vierohodnosti dokumentu „Rozdeľujúci kľúč“ by sa mohlo javiť nevyhnutným zohľadniť jeho anonymný pôvod.

51 Je preto nutné dospieť k záveru, že nedošlo k žiadnemu nesprávnemu právnemu posúdeniu prípustnosti a použiteľnosti tohto dokumentu ako dôkazu.

52 Nakoniec odvolateľka nemôže vyčítať Súdu prvého stupňa, že v širšom rozsahu nevyjadril svoje preskúmanie vierohodnosti predmetného dokumentu a že neoveril, či mala Komisia naliehavé dôvody na to, aby neodhalila identitu svojho informátora. Vzhľadom na skutočnosť, že tvrdenia Dalmine sa vzťahovali na neprípustnosť tohto dokumentu ako dôkazu, Súd prvého stupňa sa mohol obmedziť na odpoveď na túto argumentáciu.

53 Vzhľadom na predchádzajúce sa prvá časť druhého žalobného dôvodu musí zamietnuť.

2. Zápisnice s výsluchu bývalých riadiacich pracovníkov Dalmine

a) Argumentácia účastníkov konania

- 54 Dalmine tvrdí, že Súd prvého stupňa tým, že rozhodol o prípustnosti zápisníc z výsluchov určitých jej bývalých riadiacich pracovníkov vyhotovených v rámci vyšetrovania vedeného prokurátorom z Bergamo (Taliansko), porušil právo na obhajobu, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie uznané Európskym súdom pre ľudské práva na základe článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“).
- 55 Na jednej strane Komisia mala informovať Dalmine skôr, v každom prípade však pred zaslaním oznámenia o výhradách o skutočnosti, že mala k dispozícii predmetné zápisnice.
- 56 Na druhej strane táto inštitúcia mohla použiť tieto dokumenty len na to, aby rozhodla, či je potrebné začať vo veci konanie. V tomto ohľade Dalmine zdôrazňuje, že predmetné dokumenty predstavovali prípravné akty v rámci trestného konania a ich vierohodnosť ešte nebola dokázaná.
- 57 Komisia pripomína, že na základe článku 11 ods. 1 nariadenia č. 17 môže „získať všetky nevyhnutné informácie od vlád a kompetentných orgánov členských štátov“, a preto logicky musí mať možnosť tieto informácie použiť. Zdôrazňuje, že Súd prvého stupňa správne rozhodol, že nepatrí do jeho právomoci ani do právomoci

Komisie, aby o legitímnom pôvode týchto dokumentov rozhodovali vo svetle vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa riadi priebeh vyšetrovaní vedených talianskymi orgánmi.

b) Posúdenie Súdnyim dvorom

58 V súvislosti s otázkou, či Komisia bola povinná informovať Dalmine o tom, že mala k dispozícii predmetné zápisnice skôr, teda ešte pred samotným zaslaním oznámenia o výhradách, je potrebné pripomenúť, že sú to práve na jednej strane zaslanie oznámenia o výhradách a na druhej strane prístup k spisu umožňujúce adresátovi tohto oznámenia oboznámiť sa s dôkazmi obsiahnutými v spise Komisie, ktoré zaručujú právo na obhajobu a spravodlivé súdne konanie, ktorých sa odvolateľka dovoľáva v rámci tohto odvolacieho dôvodu.

59 Práve prostredníctvom oznámenia o výhradách je totiž dotknutý podnik informovaný o všetkých dôležitých skutočnostiach, z ktorých Komisia v tomto štádiu konania vychádza (rozsudky z 15. októbra 2002, *Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Zb. s. I-8375, body 315 a 316, a *Aalborg Portland a i./Komisia*, už citovaný, body 66 a 67). V dôsledku toho si teda dotknutý podnik môže naplno uplatiť svoje právo na obhajobu až po zaslaní predmetného oznámenia (rozsudok z 21. septembra 2006, *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisia*, C-105/04 P, Zb. s. I-8725, body 47 a 50).

60 Ako Súd prvého stupňa správne uviedol v bode 83 napadnutého rozsudku, ak by sa vyššie uvedené práva vzťahovali, tak ako to navrhuje odvolateľka, aj na obdobie

predchádzajúce zaslaniu oznámenia o výhradách, účinnosť vyšetrovania Komisie by bola ohrozená, pretože podnik by bol už v prvej fáze vyšetrovania schopný identifikovať informácie, ktoré sú Komisii známe, a teda aj tie, ktoré jej ešte známe nie sú.

- 61 Nakoniec neexistuje žiaden dôkaz, podľa ktorého by skutočnosť, že Komisia neinformovala Dalmine počas fázy šetrenia, že má k dispozícii predmetné zápisnice, mohla mať vplyv na neskoršie možnosti obrany Dalmine v rámci fázy správneho konania, ktorá začala zasláním oznámenia o výhradách (analogicky pozri rozsudok *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisía*, už citovaný, body 48 až 50 a 56).
- 62 V súvislosti s prípustnosťou uvedených zápisníc ako dôkazov je nutné konštatovať, že zákonnosť odovzdania informácie získanej pri uplatnení vnútroštátneho trestného práva štátnym prokurátorom alebo príslušnými orgánmi Komisii v oblasti hospodárskej súťaže je otázkou, ktorá je upravená vnútroštátnym právom. Súd prvého stupňa v tomto ohľade pripomenul, že súd Spoločenstva nemá právomoc rozhodovať o zákonnosti opatrenia prijatého vnútroštátnym súdom, keďže ide o otázku vnútroštátneho práva (rozsudok Súdneho dvora z 3. decembra 1992, *Oleificio Borelli/Komisía*, C-97/91, Zb. s. I-6313, bod 9).
- 63 V súvislosti s použitím týchto informácií Komisiou Súd prvého stupňa správne v bode 90 napadnutého rozsudku uviedol, že tvrdenia Dalmine by mohli mať vplyv len na „vierohodnosť, a teda dôkaznú silu vyhlásení urobených jej riadiacimi pracovníkmi a nie prípustnosť tohto dôkazu v danom konaní“. Z tohto dôvodu, tak ako sa to zdôraznilo v prvej časti tohto odvolacieho dôvodu, v práve Spoločenstva preváži zásada voľného hodnotenia dôkazov a jediným relevantným kritériom posúdenia predložených dôkazov je ich vierohodnosť. Keďže taliansky súd nevyhlásil

odovzdanie predmetných zápisníc za nezákonné, nemožno tieto dokumenty považovať za neprípustné, teda za také, ktoré by bolo nutné vyňať zo spisu.

64 Druhú časť druhého odvolacieho dôvodu je preto potrebné taktiež zamietnuť.

65 Z tohto vyplýva, že druhý odvolací dôvod je potrebné zamietnuť ako celok.

C — O treťom odvolacom dôvode založenom na skutočnosti, že do sporného rozhodnutia boli začlenené podklady, ktoré nesúviseli s výhradami oznámenými odvolateľke

1. Argumentácia účastníkov konania

66 Dalmine pripomína, že vytýkala Komisii, že v spornom rozhodnutí odkazovala na skutočnosti nesúvisiace s porušeniami, ktoré jej však mohli spôsobiť ujmu z dôvodu, že takto uverejnené informácie mohli byť použité tretími osobami. Uvádza najmä zistenia Komisie vzťahujúce sa na kartely týkajúce sa trhov nachádzajúcich sa mimo Spoločenstva, ako aj na stanovovanie cien.

67 Zamietnuc jej argumentáciu vzťahujúcu sa na tento bod, Súd prvého stupňa ignoroval článok 21 nariadenia č. 17, podľa ktorého musí Komisia zohľadniť legitímny záujem podnikov tak, aby nedošlo k prezradeniu ich obchodných tajomstiev.

- 68 Podľa Komisie Súd prvého stupňa správne rozhodol, že adresát rozhodnutia nemôže v rámci žaloby o neplatnosť namietat' proti niektorým podkladom tohto rozhodnutia, ibaže by tieto podklady spôsobovali záväzné právne účinky, ktoré postihujú jeho záujmy. V tomto prípade Dalmine nepreukázala, čím by napadnuté podklady mohli spôsobovať takéto účinky.

2. Posúdenie Súdny dvorom

- 69 Keďže Dalmine Súdu prvého stupňa navrhla, aby zrušil prebytočné podklady napadnutého rozhodnutia, Súd prvého stupňa správne v bode 134 napadnutého rozsudku rozhodol, že „je možné skonštatovať, že neexistuje právny princíp, ktorý by umožnil adresátovi rozhodnutia namietat' niektoré podklady tohto rozhodnutia na základe žaloby o neplatnosť podľa článku 230 ES, iba ak tieto podklady tvoria záväzné právne účinky, ktoré postihujú záujmy tejto osoby (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. marca 2000, Coca-Cola/Komisia, T-125/97 a T-127/97, Zb. s. II-1733, body 77 a 80 až 85). Podklady pre toto rozhodnutie nie sú v podstate schopné vyvolať takéto účinky. V danom prípade žalobca neuviedol, ako môžu napadnuté podklady vyvolať účinky, ktoré zmenia jeho zákonné postavenie“.
- 70 Ak je pravda, že Súd prvého stupňa takto opomenul preskúmať, či Komisia mala právo prezradiť v spornom rozhodnutí informácie vzťahujúce sa na kartely týkajúce sa trhov nachádzajúcich sa mimo Spoločenstva, ako aj stanovovania cien, je nutné konštatovať, že aj za predpokladu, že prezradenie uvedených informácií Komisiou bolo v rozpore s jej povinnosťou rešpektovať obchodné tajomstvá, nič to nemení na tom, že takáto nezrovnalosť nemôže mať za následok zrušenie sporného rozhodnutia, ibaže by sa preukázalo, že v prípade, že by nedošlo k tejto nezrovnalosti, malo by rozhodnutie odlišný obsah (rozsudky Súdneho dvora zo 16. decembra 1975, Suiker Unie a i./Komisia, 40/73 až 48/73, 50/73, 54/73 až 56/73, 111/73, 113/73 a 114/73, Zb. s. 1663, bod 91, a z 18. septembra 2003, Volkswagen/Komisia,

C-338/00 P, Zb. s. I-9189, body 163 a 164). Aj keď zistenia uvedené v spornom rozhodnutí vzťahujúce sa na kartely, ktoré sa týkajú trhov nachádzajúcich sa mimo Spoločenstva, boli rovnako ako stanovenie cien označené odvolateľkou ako prebytočné podklady, odvolateľka by v žiadnom prípade nemohla dokázať, že v prípade absencie týchto zistení by sporné rozhodnutie malo podstatne odlišný obsah.

71 Tretí odvolací dôvod je preto potrebné taktiež zamietnuť.

D — O štvrtom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom posúdení skutkových okolností a nedostatku odôvodnenia v súvislosti s porušením uvedeným v článku 1 sporného rozhodnutia

1. Argumentácia účastníkov konania

72 Dalmine vytýka Súdu prvého stupňa nesprávne posúdenie skutkových okolností a nedostatok odôvodnenia v súvislosti s určením predmetu porušenia uvedeného v článku 1 sporného rozhodnutia, zistenie jeho účinkov a zámenu prípadného nevykonaného porušenia alebo porušenia nemajúceho žiaden citelný škodlivý účinok na hospodársku súťaž s porušením, ktoré bolo v plnom rozsahu uskutočnené.

73 Dalmine pripomína, že na Súde prvého stupňa tvrdila, že predmetný kartel sa nevzťahoval na rozdelenie domácich trhov. Súd prvého stupňa sa nesprávne domnieval, že Dalmine chcela len zdôrazniť neexistenciu citelného účinku na hospodársku súťaž. Preto je rozsudok poznačený nedostatkom odôvodnenia.

- 74 Súd prvého stupňa sa okrem iného dopustil nesprávneho posúdenia skutkových okolností tým, že nepreskúmal dôkazy predložené Komisiou v súvislosti s predmetom kartelu, najmä vzhľadom na dôvody uvedené Dalmine. Súd prvého stupňa najmä nesprávne posúdil vyhlásenia uskutočnené Vallourec, Mannesmann, Dalmine a Corus v štádiu vyšetrovania, ako aj tabuľku dodávok členov Európsko-japonského klubu uvedenú v bode 68 odôvodnenia sporného rozhodnutia.
- 75 Komisia uvádza, že tvrdenia predložené Dalmine Súdu prvého stupňa sa netýkali otázky, či Komisia preukázala existenciu dohody, ktorej predmetom bolo obmedzenie hospodárskej súťaže, ale skôr otázky, či preukázala vykonanie tejto dohody a jej účinky na hospodársku súťaž a trh.
- 76 Komisia ďalej zdôrazňuje, že na Súde prvého stupňa Dalmine namietala len proti dôkaznej sile dokumentu „Rozdeľujúci kľúč“ a vyhláseniu jedného z jej bývalých riadiacich pracovníkov pána Biasizza a nie proti dôkaznej sile ostatných dôkazov použitých Komisiou. Dalmine preto nemôže tvrdiť, že Súd prvého stupňa nesprávne posúdil tieto dôkazy, keďže mu ani nebolo navrhnuté, aby o nich rozhodol. Výhrady založené na údajnom nesprávnom posúdení skutkových okolností je preto nutné vyhlásiť za neprípustné.

2. Posúdenie Súdnym dvorom

- 77 Odvolateľka nemôže tvrdiť, že Súd prvého stupňa neodpovedal na jej argumentáciu, podľa ktorej sa dohoda netýkala rozdelenia domácich trhov.

- 78 V tomto ohľade je potrebné najskôr konštatovať, že Súd prvého stupňa v bode 136 napadnutého rozsudku uviedol, že podľa Dalmine sa dohoda medzi adresátmi sporného rozhodnutia „netýkala domácich trhov Spoločenstva“. V nasledujúcich bodoch tohto rozsudku poskytol viacero upresnení k tejto argumentácii odvolateľky. V bodoch 138 a 139 tohto rozsudku si osvojil záver Komisie, podľa ktorého „vnútroštátni výrobcovia oceľových rúr a rúrok mali dominantné postavenie na ich vlastných trhoch“, a uviedol, že „Dalmine namieta, že Komisia by dospela k inému záveru, ak by svoje vyšetrovanie obmedzila na postavenie na trhu s relevantnými výrobkami“.
- 79 Následne Súd prvého stupňa jasne naznačil, že podľa tohto hodnotenia bolo cieľom tejto dohody rozdelenie domácich trhov výrobcov v rámci Spoločenstva. Preto v bode 152 napadnutého rozsudku pripomenul, že „Komisia sa v [spornom] rozhodnutí odvolávala na zväzok nepriamych dôkazov týkajúcich sa obsahu predmetnej dohody, ktorých dôležitosť Dalmine nespochybnila, a osobitne na stručné, ale jednoznačné vyhlásenie pána Verlucu“. V súvislosti s vyhlásením pána Biasizza, proti ktorého dôkaznej hodnote Dalmine namieta (pozri bod 76 tohto rozsudku), Súd prvého stupňa po tom, ako v bode 153 napadnutého rozsudku uviedol iný dôkaz, konkrétne vyhlásenie pána Jachiu, podľa ktorého existovala dohoda „rešpektovať oblasti patriace rozdielnym podnikom“, v bode 155 daného rozsudku konštatoval, že vyhlásenie pána Biasizza potvrdzuje „vyhlásenie pána Verlucu, pokiaľ ide o existenciu dohody o rozdelení domácich trhov opísaných neskôr (pozri v tomto zmysle rozsudok [Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004] JFE Engineering a i./Komisia, [T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Zb. s. II-2501], bod 309 a nasl.)“.
- 80 Vo svojich vyhláseniach zo 17. septembra 1996 analyzovaných Súdom prvého stupňa v rozsudku JFE Engineering a i./Komisia, už citovanom, pán Verluca potvrdil, že domáce trhy účastníkov dohody „požívali ochranu“ vo vzťahu k rúram OCTG štandard, ako aj k produktovodom projekt (s výnimkou offshore trhu Spojeného kráľovstva, ktorý bol „čiasťočne chránený“). Pán Verluca vypočutý 18. decembra 1997 v rámci nového šetrenia vyhlásil, že „francúzske, nemecké a talianske trhy boli považované za domáce. [Spojené kráľovstvo] malo osobitné postavenie (pozri taktiež moje vyhlásenie zo 17. 9. 1996)“.

- 81 Z vyššie uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok nie je postihnutý nedostatkom odôvodnenia, na ktorý sa odvolateľka odvoláva.
- 82 Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy, ktoré Súd prvého stupňa uvádza na podporu svojho zistenia, podľa ktorého cieľom kartelu bolo rozdelenie domácich trhov, nemožno prijať ani tvrdenie odvolateľky založené na nesprávnom posúdení skutkových okolností. Odvolateľka najmä zabudla vysvetliť, v čom Súd prvého stupňa nesprávne pochopil vyhlásenia pánov Verlucu a Jachiu, ktorí výslovne potvrdili, že cieľom dohody bolo rozdelenie viacerých domácich trhov v Spoločenstve.
- 83 Nakoniec tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého článok 81 ES nemožno vykladať v tom zmysle, že nevykonané porušenia alebo porušenie nemajúce žiaden citeľný škodlivý účinok na hospodársku súťaž si nemožno zamieňať s porušením, ktoré bolo v plnom rozsahu uskutočnené, taktiež nemožno prijať.
- 84 Podľa ustálenej judikatúry je totiž na účely uplatnenia článku 81 ods. 1 ES zohľadnenie konkrétnych účinkov dohody nadbytočné, pokiaľ sa zistí, že jej cieľom je vylúčovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže (rozsudky z 8. júla 1999, Komisia/Anic Participazioni, C-49/92 P, Zb. s. I-4125, body 122 a 123, a Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, už citovaný, bod 491). Najmä v súvislosti s dohodami protisúťažnej povahy, ktoré sa tak ako v prejednávanej veci prejavujú počas stretnutí konkurenčných podnikov, Súdny dvor už rozhodol, že k porušeniu článku 81 ods. 1 ES dôjde v prípade, ak predmetom týchto stretnutí je vylúčovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže a taktiež ak smerujú k umelej organizácii fungovania trhu (rozsudok Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, už citovaný, body 508 a 509). Z dôvodov vyjadrených generálnym advokátom v bodoch 134 až 137 jeho návrhov nie je náležité priblížiť túto judikatúru zmyslu, ktorý navrhuje odvolateľka.

85 Z vyššie uvedeného vyplýva, že štvrtý odvolací dôvod je potrebné zamietnuť.

E — O piatom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení, nesprávnom právnom posúdení dôkazov a nedostatku odôvodnenia v súvislosti s účinkami porušenia na obchod medzi členskými štátmi

1. Argumentácia účastníkov konania

86 Podľa Dalmine nebola preukázaná existencia škodlivého vplyvu kartelu sankcionovaného v článku 1 sporného rozhodnutia na obchod v rámci Spoločenstva. V tomto ohľade poukazuje na skutočnosť, že Komisia nemohla preukázať a Súd prvého stupňa nemohol overiť, že predmetom kartelu bolo rozdelenie domácich trhov a že aj keby sa preukázalo, že sa kartel týkal takéhoto rozdelenia, úroveň preniknuteľnosti trhov bola natoľko vysoká, že ich nemožno rozdeliť. Odlišné posúdenie Súdom prvého stupňa je teda nedostatočne odôvodnené a navyše neobsahuje žiadne ohodnotenie situácie na trhu Spoločenstva.

87 Podľa Komisie Súd prvého stupňa správne vychádzal z judikatúry, podľa ktorej nie je nutné preukázať skutočnú existenciu ujmy spôsobenej v obchode vo vnútri Spoločenstva na účely uplatnenia článku 81 ES, pretože stačí preukázať, že dohoda je potenciálne spôsobilá mať takýto účinok.

2. Posúdenie Súdnym dvorom

- ⁸⁸ Tvrdenia Dalmine v značnej miere zodpovedajú tvrdeniam, ktoré boli zamietnuté v rámci štvrtého odvolacieho dôvodu, ktorým sa Súdu prvého stupňa vytýkalo, že neskúmal otázku, či sa dohoda týkala rozdelenia domácich trhov, a že si zamenil prípadné nevykonané porušenie alebo porušenie nemajúce žiaden citeľný škodlivý účinok na hospodársku súťaž s porušením, ktoré bolo v plnom rozsahu uskutočnené.
- ⁸⁹ V každom prípade však z ustálenej judikatúry vyplýva, že pri výklade a uplatnení tejto podmienky uvedenej v článkoch 81 ES a 82 ES, týkajúcej sa vplyvu na obchod medzi členskými štátmi je potrebné zvoliť si ako východiskový bod skutočnosť, že jej cieľom je určiť v rámci právnej úpravy hospodárskej súťaže pôsobnosť práva Spoločenstva a právnych poriadkov členských štátov. Preto do pôsobnosti práva Spoločenstva patria všetky kartelové dohody a postupy, ktoré by mohli ovplyvňovať obchod medzi členskými štátmi spôsobom, ktorý by mohol škodiť napĺňaniu cieľov jednotného trhu medzi členskými štátmi, najmä rozdelením vnútroštátnych trhov alebo zmenou štruktúry hospodárskej súťaže na spoločnom trhu (rozsudky z 31. mája 1979, Hugin/Komisia, 22/78, Zb. s. 1869, bod 17, a z 25. októbra 2001, Ambulanz Glöckner, C-475/99, Zb. s. I-8089, bod 47).
- ⁹⁰ Aby boli rozhodnutie, dohoda alebo postup spôsobilé ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, musia na základe objektívnych právnych alebo skutkových dôvodov umožniť s dostatočnou pravdepodobnosťou predpokladať, že by mohli mať priamy či nepriamy, súčasný či potenciálny vplyv na obchod medzi členskými štátmi, a to takým spôsobom, že by bolo možné obávať sa, že budú brániť vytvoreniu spoločného trhu medzi členskými štátmi. Okrem iného je však potrebné, aby tento vplyv nebol bezvýznamný (rozsudky z 28. apríla 1998, Javico, C-306/96, Zb. s. I-1983, bod 16; z 21. januára 1999, Bagnasco a i., C-215/96 a C-216/96, Zb. s. I-135, bod 47, a Ambulanz Glöckner, už citovaný, bod 48).

91 Po tom, ako sa zistilo, že cieľom dohody bolo rozdelenie domácich trhov v Spoločenstve, Súd prvého stupňa správne dospel v bode 157 napadnutého rozsudku k záveru, že potenciálnym účinkom dohody bolo ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi. Súdny dvor okrem toho už rozhodol, že rozdelenie domácich trhov v Spoločenstve by mohlo významným spôsobom ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi (pozri rozsudok *Ambulanz Glöckner*, už citovaný, body 48 a 49).

92 Preto je potrebné piaty odvolací dôvod zamietnuť.

F — O šiestom odvolacom dôvode založenom na zneužití právomoci, nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení skutkových okolností v súvislosti s porušením uvedeným v článku 2 sporného rozhodnutia

1. Argumentácia účastníkov konania

93 Dalmine vytýka Súdu prvého stupňa, že nesprávne kvalifikoval protiprávny akt uvedený v článku 2 sporného rozhodnutia. Súd prvého stupňa zmenil predmetné rozhodnutie v snahe dať mu právnu legitimitu na základe nepresvedčivého dôkazu, konkrétne údajnej protiprávnosti zmlúv o zásobovaní uzavretých medzi Corus a Dalmine, medzi Corus a Vallourec, ako aj medzi Corus a Mannesmann.

94 Súd prvého stupňa sa snažil najmä definovať nedovolený akt uvedený v článku 2 sporného rozhodnutia ako samostatné porušenie článku 81 ES, kým predmetom tohto aktu bolo len jednoduché vykonanie základných pravidiel. Takýto výklad textu

sporného rozhodnutia predstavuje zneužitie alebo prekročenie právomoci, ako aj skreslenie tohto rozhodnutia. Tento výklad okrem toho spočíva v nesprávnom definovaní trhu dotknutých výrobkov.

- 95 Dalmine ďalej zdôrazňuje, že Súd prvého stupňa výslovne uviedol, že tvrdenie Komisie, ktoré je obsiahnuté v bode 164 odôvodnenia sporného rozhodnutia, je nesprávne. Namiesto toho, aby Súd prvého stupňa v tomto bode rozhodnutie zrušil, však zmenil jeho znenie, čo taktiež predstavuje zneužitie právomoci.
- 96 Nakoniec Dalmine zdôrazňuje, že výklad vzťahu medzi článkami 1 a 2 sporného rozhodnutia, ktorý zaujal Súd prvého stupňa, mal za následok zvýhodnenie japonských výrobcov, ktorí vzhľadom na to, že nebolo rozhodnuté o ich zodpovednosti za samostatné porušenie uvedené v článku 2 tohto rozhodnutia, požívali výhodu zníženia pokuty.
- 97 Komisia tvrdí, že zmluvy o zásobovaní uzavreté medzi Corus a Dalmine, medzi Corus a Vallourec, ako aj medzi Corus a Mannesmann sú sporným rozhodnutím považované za samostatné porušenie článku 81 ES a že na základe tejto skutočnosti sú predmetom osobitného článku v rámci výroku tohto rozhodnutia. Okrem toho článok 3 tohto rozhodnutia uložením povinnosti ukončiť „preukázané porušenia“ podnikom, ktoré boli jeho adresátmi, jasne stanovuje, že ide o samostatné porušenia.
- 98 Komisia dospela k záveru, že Súd prvého stupňa ani neprekročil svoje právomoci, ani neskreslil sporné rozhodnutie. Taktiež nezmenil definovanie trhu dotknutých výrobkov. Taktiež uvádza, že aj keď Súd prvého stupňa určitým spôsobom zrušil bod 164 odôvodnenia tohto rozhodnutia, nevyplýva z toho žiaden dôsledok na platnosť jeho článku 2.

2. Posúdenie Súdnyim dvorom

- 99 V súvislosti s tým, že odvolateľka vytýka Súdu prvého stupňa zneužitie právomoci, je potrebné pripomenúť, že k takémuto konaniu dochádza v prípade, že inštitúcia vykonáva svoje právomoci s výlučným účelom alebo prinajmenšom pre rozhodujúce dosiahnutie iných ako uvádzaných cieľov, alebo pre vyhnutie sa postupu osobitne predvídanému Zmluvou v snahe zohľadniť okolnosti daného prípadu (rozsudky zo 14. mája 1998, Windpark Groothusen/Komisia, C-48/96 P, Zb. s. I-2873, bod 52, a z 10. marca 2005, Španielsko/Rada, C-342/03, Zb. s. I-1975, bod 64).
- 100 Odvolateľka totiž nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol podporiť tvrdenie, podľa ktorého Súd prvého stupňa vykonával svoje právomoci s iným cieľom, ako je cieľ ustanovený článkom 220 ES spočívajúci v zabezpečení dodržiavania práva pri výklade a uplatňovaní Zmluvy.
- 101 Napokon tento odvolací dôvod spočíva na predpoklade, že Súd prvého stupňa skreslil sporné rozhodnutie tým, že označil porušenie uvedené v článku 2 tohto rozhodnutia za samostatné porušenie a nie za jednoduché uskutočnenie porušenia uvedeného v článku 1 predmetného rozhodnutia.
- 102 Súd prvého stupňa sa teda nedopustil takéhoto skreslenia sporného rozhodnutia. Tak ako upozorňovala Komisia, samotná skutočnosť, že porušenie spočívajúce v uzavretí predmetných zmlúv o zásobovaní je predmetom osobitného článku v rámci výroku sporného rozhodnutia, dokazuje, že toto porušenie bolo v tomto rozhodnutí označené za samostatné porušenie článku 81 ES. Okrem toho sa v článku 3 sporného rozhodnutia podnikom uvedeným v článkoch 1 a 2 ukladá povinnosť ukončiť „porušenia uvedené v týchto článkoch“, pričom toto znenie jasne naznačuje, že ide o samostatné porušenia.

103 Nakoniec v rozpore s tým, čo tvrdí odvolateľka, Súd prvého stupňa nemohol vyvodiť iné dôsledky zo svojich zistení týkajúcich sa bodu 164 odôvodnenia sporného rozhodnutia.

104 V súvislosti s týmto bodom odôvodnenia Súd prvého stupňa v bodoch 244 a 245 napadnutého rozsudku rozhodol, že:

„244 Treba uviesť, pokiaľ je to relevantné, že tvrdenie Komisie v prvej vete [bodu] 164 [sporného] rozhodnutia, podľa ktorého zmluvy o zásobovaní zakladajúce porušenie uvedené v článku 2 napadnutého rozhodnutia, boli iba prostriedkom na realizovanie porušenia uvedeného v článku 1 napadnutého rozhodnutia, je príliš široké, keďže táto realizácia bola cieľom druhého porušenia spolu s niekoľkými samostatnými, ale spojenými protisúťažnými cieľmi a účinkami. Súd prvého stupňa v rozsudku JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný..., (bod 569 a nasl.) uviedol, že Komisia nedodrжала zásadu rovnakého zaobchádzania tým, že nezohľadnila porušenie uvedené v článku 2 [sporného] rozhodnutia pri stanovení výšky pokút uložených európskym výrobcom napriek tomu, že cieľ a účinky tohto porušenia išli nad rámec ich prispenia k pokračovaniu európsko-japonskej dohody (pozri osobitne bod 571 toho rozsudku).

245 Zatiaľ čo nerovnaké zaobchádzanie uvedené v predchádzajúcom bode predstavuje dôvod na zníženie výšky pokút uložených japonským žalobcom, analytická chyba tohto zaobchádzania nezakladá dôvod na zrušenie článku 2 [sporného] rozhodnutia alebo článku 1 v danom konaní.“

105 Tak ako to zdôraznil generálny advokát v bodoch 213 až 216 svojich návrhov, zistenie Súdu prvého stupňa v bode 244 napadnutého rozsudku znamenalo len to, že Komisia sa nesprávne domnievala, že neprislúchalo uložiť dodatočnú pokutu na základe porušenia uvedeného v článku 2 sporného rozhodnutia z dôvodu, že uvedené zmluvy predstavovali len prostriedok na uskutočnenie zásady rešpektovania domácich trhov, o ktorej sa rozhodlo v rámci Európsko-japonského klubu (pozri bod 20 tohto rozsudku). Toto posúdenie Súdom prvého stupňa teda nemá vplyv na samotné zistenie predmetného porušenia v článku 2 sporného rozhodnutia a ničím neodôvodňuje zrušenie uvedeného článku.

106 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné šiesty odvolací dôvod zamietnuť.

G — O siedmom odvolacom dôvode založenom na zneužití právomoci, nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení skutkových okolností v súvislosti s účinkami porušenia uvedeného v článku 2 sporného rozhodnutia

1. Argumentácia účastníkov konania

107 Podľa Dalmine Súd prvého stupňa nesprávne posúdil skutkové okolnosti, keď dospel k záveru, že zmluva o zásobovaní uzavretá medzi Dalmine a Corus obmedzovala hospodársku súťaž na trhu s hladkými a závitovými rúrami v Spojenom kráľovstve. Súd prvého stupňa sa nesprávne domnieval, že v náväznosti na uzavretie tejto zmluvy sa Dalmine prakticky stiahla z trhu s hladkými a závitovými rúrami v Spojenom kráľovstve. V tomto ohľade Dalmine zdôrazňuje, že v každom prípade nemohla vstúpiť na trh rúr OCTG prémium v Spojenom kráľovstve, keďže nemala požadovanú licenciu.

- 108 Dalmine zdôrazňuje, že jej zmluva o zásobovaní uzavretá s Corus sa týka hladkých rúr, teda výrobku, s ktorým sa na relevantnom trhu neobchoduje. V dôsledku toho túto zmluvu nemožno považovať za spôsob výkonu údajnej dohody o rozdelení domácich trhov uvedenej v článku 1 sporného rozhodnutia. Naopak táto zmluva vychádza z obchodnej logiky, ktorá je v súlade s právnou úpravou.
- 109 Podľa Komisie Súd prvého stupňa správne uviedol, že Dalmine mohla získať licenciu, ktorá by jej umožnila obchodovať s rúrami OCTG prémium na trhu v Spojenom kráľovstve, ak by na tom mala svoj záujem, avšak uzavretie predmetnej zmluvy o zásobovaní negovalo takýto záujem, a tým aj vylúčilo Dalmine ako potenciálneho konkurenta.
- 110 Komisia pridáva, že v prípade neexistencie tejto zmluvy o zásobovaní by Dalmine taktiež mohla mať záujem predáť na tomto trhu viac rúr OCTG. Ďalej upresňuje, že Dalmine v Spojenom kráľovstve už predávala rúry OCTG štandard, na ktorých predaj nebola potrebná žiadna licencia, a jej tvrdenie, podľa ktorého nemala prístup na trh v Spojenom kráľovstve, je nedôvodné.

2. Posúdenie Súdnym dvorom

- 111 V bode 179 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa uskutočnil nasledujúci výklad zmlúv o zásobovaní uvedených v článku 2 sporného rozhodnutia, proti ktorému ako takému odvolateľka nenamietala:

„... Z celkového pohľadu tieto zmluvy od 9. augusta 1993 rozdeľujú potreby spoločnosti Corus medzi troch európskych výrobcov (40 % pre Vallourec, 30 % pre Dalmine a 30 % pre Mannesmann). Navyše každá z týchto zmlúv stanovuje, že ceny,

ktoré má Corus uhrádzať za hladké rúry, sa určí podľa matematického vzorca, ktorý berie do úvahy cenu získanú spoločnosťou Corus za závitové rúry.“

- 112 Vzhľadom na tieto ustanovenia zmlúv o zásobovaní nemožno prijať argumentáciu odvolateľky, ktorou sa hlavne snaží preukázať neexistenciu akéhokoľvek vzťahu medzi hladkými rúrami na jednej strane a závitovými rúrami na druhej strane v súvislosti s účinkami predmetných zmlúv na hospodársku súťaž. V tomto ohľade Súd prvého stupňa bez toho, aby sa dopustil nesprávneho posúdenia skutkových okolností, v bode 181 napadnutého rozsudku presvedčivo vysvetlil protisúťažné účinky zmlúv o zásobovaní nie len na trhu s hladkými rúrami, ale taktiež na trhu so závitovými rúrami, týmito slovami:

„Každou z týchto zmlúv o zásobovaní spájala spoločnosť Corus svojich troch konkurentov v rámci Spoločenstva takým spôsobom, že ich skutočná konkurencia, rovnako aj perspektíva takejto konkurencie sa na jeho trhu stratila tým, že obetoval svoju slobodu pri zásobovaní. Ak by predaj závitových rúr spoločnosti Corus mal klesnúť, tak predaj hladkých rúr týchto konkurentov sa mal znížiť. Na druhej strane zisk realizovaný z predaja hladkých rúr, na ktorý sa traja dodávatelia zaviazali, by sa v prípade zníženia ceny získanej spoločnosťou Corus za závitové rúry znížil, ba dokonca sa mohol zmeniť na stratu. Za týchto podmienok by bolo nepochopiteľné, keby sa títo traja výrobcovia pokúšali priniesť spoločnosti Corus na britský trh závitových rúr skutočnú konkurenciu, najmä pokiaľ ide o cenu...“.

- 113 V súvislosti s tým, že odvolateľka charakterizuje uzavretie svojej zmluvy o zásobovaní s Corus ako logickú obchodnú činnosť, ktorá je v súlade so zákonom, stačí uviesť, že toto tvrdenie bolo náležite vyvrátené Súdom prvého stupňa v bode 181 napadnutého rozsudku citovanom vyššie, ako aj v bode 185 tohto rozsudku, podľa ktorého, „ak by zmluvy o zásobovaní neexistovali, iní európski výrobcovia než spoločnosť Corus by tiež mali, nebyť základných pravidiel, skutočný alebo aspoň potenciálny obchodný záujem na súťaži so spoločnosťou Corus na trhu ocelových rúr v Spojenom kráľovstve a na súťaži medzi sebou v zásobovaní spoločnosti Corus hladkými rúrami“.

- 114 Nakoniec tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého nemala prístup na trh v Spojenom kráľovstve, a to najmä z dôvodu, že pre tento trh nedisponovala licenciou na predaj rúr OCTG prémium, stačí odkázať na úplne správnu analýzu uskutočnenú Súdom prvého stupňa v bode 186 napadnutého rozsudku:

„Pokiaľ ide o tvrdenia spoločnosti Dalmine týkajúce sa praktických prekážok, ktoré jej bránili priamo predávať rúry OCTG prémium a štandard na trhu Spojeného kráľovstva, tieto prekážky dostatočne nepreukazujú, že by nebola nikdy schopná predávať tieto výrobky na tomto trhu, ak by nebola uzatvorila zmluvu o zásobovaní so spoločnosťou Corus a ďalej so spoločnosťou Vallourec. Za predpokladu, že by sa podmienky na trhu OCTG v Spojenom Kráľovstve zlepšili, nemožno vylúčiť, že by spoločnosť Dalmine mohla získať povolenie na predaj rúr OCTG ‚prémium‘ na tomto trhu alebo že by mohla zvýšiť výrobu OCTG štandard s cieľom predávať tieto výrobky na tomto trhu. Z toho vyplýva, že podpísaním predmetnej zmluvy o zásobovaní, v podstate akceptovala obmedzenie jej obchodnej politiky...“

- 115 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné siedmy odvolací dôvod zamietnuť.

H — O ôsmom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení skutkových okolností v súvislosti s hospodárskym kontextom zmluvy o zásobovaní uzavretej medzi Dalmine a Corus

1. Argumentácia účastníkov konania

- 116 Dalmine namieta proti posúdeniu Súdu prvého stupňa, podľa ktorého sú ustanovenia zmluvy o zásobovaní uzavretej s Corus svojou povahou protiprávne.

- 117 V tomto ohľade Dalmine vysvetľuje najmä obchodnú logiku predmetnej zmluvy, pripomína dôležitosť rokovacej sily Corus oproti sile potenciálnych dodávateľov a opakuje svoje tvrdenie, podľa ktorého predávala rúry OCTG štandard na trhu v Spojenom kráľovstve len absolútne okrajovo, pričom rúry OCTG prémium na tomto trhu nepredávala vôbec.
- 118 Komisia tvrdí, že tento odvolací dôvod len preberá tvrdenia uvedené na Súde prvého stupňa s cieľom namietat' proti protisúťažnej povahe niektorých ustanovení zmluvy o zásobovaní uzavretej medzi Dalmine a Corus a je z tohto dôvodu neprípustný.
- 119 V každom prípade je však argumentácia odvolateľky nedôvodná. Komisia najmä zdôrazňuje, že obchodné záujmy a rokovacia sila jednej zmluvnej strany nemôžu mať vplyv na protiprávnosť zmluvy, ktorá je v rozpore s článkom 81 ES.

2. Posúdenie Súdnyim dvorom

- 120 Tak ako to vyplýva z bodov 111 až 113 tohto rozsudku, Súd prvého stupňa náležite odôvodneným spôsobom, po právnej stránke správne a bez toho, aby sa dopustil nesprávneho posúdenia skutkových okolností, zistil, že zmluvy o zásobovaní uvedené v článku 2 sporného rozhodnutia boli spôsobilé ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a mali za následok vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže vo vnútri spoločného trhu. Preto odvolateľka nemôže namietat' proti posúdeniu Súdu prvého stupňa, podľa ktorého boli ustanovenia týchto zmlúv nedovolené už na základe svojej povahy.

121 V súvislosti s tým, že odvolateľka sa odvoláva na určité obchodné záujmy, ako aj na rokovaciu silu jednej zo strán týchto zmlúv, je potrebné zdôrazniť, tak ako to urobil generálny advokát v bodoch 229 a 230 svojich návrhov, že tieto výhrady neboli výslovne predložené v rámci konania na Súde prvého stupňa, a preto je nutné ich vyhlásiť za neprípustné v rámci tohto konania o odvolaní (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. júna 1994, Komisia/Brazzelli Lualdi a i., C-136/92 P, Zb. s. I-1981, bod 59, a z 8. júla 1999, Hercules Chemicals/Komisia, C-51/92 P, Zb. s. I-4235, bod 58). Navyše by týmto výhradám nebolo možné v žiadnom prípade vyhovieť. Posúdenie súladu správania s článkom 81 ods. 1 ES sa však musí uskutočniť v jeho hospodárskom kontexte (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. apríla 2006, General Motors/Komisia, C-551/03 P, Zb. s. I-3173, bod 66, a z 13. júla 2006, Komisia/Volkswagen, C-74/04 P, Zb. s. I-6585, bod 45). V každom prípade však tvrdenia odvolateľky nie sú ani za predpokladu, že by boli dôvodné, spôsobilé preukázať, že hospodársky kontext vylúčil akúkoľvek možnosť účinnej hospodárskej súťaže (pozri analogicky rozsudok z 8. júla 1999, Montecatini/Komisia, C-235/92 P, Zb. s. I-4539, bod 127).

122 Preto je potrebné zamietnuť taktiež ôsmy odvolací dôvod.

I — O deviatom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a nedostatku odôvodnenia závažnosti porušenia

1. Argumentácia účastníkov konania

123 Dalmine tvrdí, že vytýkanú závažnosť porušenia je nutné posudzovať v závislosti od veľkosti relevantného trhu, keďže jeho veľkosť predstavuje jediné prísne objektívne kritérium. Posúdenie závažnosti porušenia, ktoré by nezohľadňovalo toto kritérium, by bolo nelogické a založené výlučne na chýbajúcich prvkoch judikatúry, nariadenia č. 17 a usmernení k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2

nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171, ďalej len „usmernenia k metóde stanovovania pokút“). V dôsledku toho Súd prvého stupňa nesprávne usúdil, že veľkosť relevantného trhu bola len jedným z mnohých relevantných kritérií na účely stanovenia pokuty.

¹²⁴ Dalmine následne predkladá tvrdenia s cieľom preukázať, že kritériá určené usmerneniami k metóde stanovovania pokút, teda povaha porušenia, konkrétny vplyv na trh a rozsah relevantného geografického trhu neboli na rozdiel od toho, čo tvrdí Súd prvého stupňa, Komisiou rešpektované. Dalmine dospela k záveru, že údajné porušenie nemožno označiť za „veľmi závažné“. Súd prvého stupňa navyše riadne neodôvodnil toto označenie. Obmedzil sa na zohľadnenie posúdení Komisie bez toho, aby sa vyjadril k ich relevantnosti a dôvodnosti.

¹²⁵ Nakoniec Dalmine vytýka Súdu prvého stupňa, že nezohľadnil jednotlivé veľkosti podnikov, ktoré sú adresátmi sporného rozhodnutia. Domnieva sa, že je v rozpore so všetkými právnymi kritériami a kritériami spravodlivosti, aby jej bola uložená rovnaká sankcia, akou je sankcia uložená napríklad Nippon Steel, ktorého obrat je omnoho vyšší ako ten jej. Neprimeranú povahu pokuty, ktorá jej bola uložená, preukazuje navyše aj skutočnosť, že základná výška pokuty zodpovedá 16 % predaja dotknutých výrobkov v roku na svetovom trhu, 38 % ich predaja uskutočneného na trhu Spoločenstva a 95 % predaja uskutočneného počas stanoveného obdobia porušenia v Nemecku, Francúzsku, Taliansku a Spojenom kráľovstve.

¹²⁶ Komisia najskôr pripomína, že podľa usmernení k metóde stanovovania pokút predstavuje veľkosť relevantného trhu len jedno z kritérií, ktoré je nutné zohľadniť pri posudzovaní závažnosti porušenia.

- 127 Potom Komisia uvádza, že kritériá určené týmito usmerneniami boli správne uplatnené. Vysvetľuje, že kartel možno z dôvodu povahy porušenia alebo z dôvodu, že ovplyvňuje dôležitú časť spoločného trhu, označiť za „veľmi závažné porušenie“ aj vtedy, ak sa týka jedného výrobku, ktorého predaj nevytvára osobitne dôležitý obrat na takomto trhu.
- 128 Komisia nakoniec zdôrazňuje, že z usmernení k metóde stanovovania pokút vyplýva, že rozlíšenie pokút v závislosti od obratu dotknutých podnikov nie je povinnosťou, ale len možnosťou.

2. Posúdenie Súdnym dvorom

- 129 Podľa ustálenej judikatúry musí byť závažnosť porušenia vyvodená na základe veľkého množstva faktorov, akými sú osobitné okolnosti prípadu, jeho kontext a odradzujúci dosah pokút, pričom tu nejde o závažný alebo vyčerpávajúci zoznam kritérií, ktoré musia byť povinne vzaté do úvahy (pozri najmä rozsudok Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, už citovaný, bod 465, a z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 241).
- 130 Medzi faktory, na ktoré treba prihliadať pri posúdení závažnosti porušenia, patrí konanie každého podniku, úloha každého z nich pri zavádzaní kartelu, zisk, ktorý mohli z neho mať, ich veľkosť a hodnota dotknutých tovarov, ako aj riziko, ktoré predstavujú porušenia tohto typu pre cieľ Spoločenstva (pozri v tomto zmysle

rozsudky Musique Diffusion française a i./Komisia, už citovaný, bod 129, a Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný, bod 242).

- 131 Bod 1 A usmernení k metóde stanovovania pokút upresňuje, že „pri posudzovaní závažnosti porušenia pravidiel sa musí brať do úvahy ich povaha, skutočný dosah na trh tam, kde je ho možné merať, a veľkosť relevantného zemepisného trhu [geografického trhu — *neoficiálny preklad*]“.
- 132 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, Súd prvého stupňa správne zdôraznil v bode 259 napadnutého rozsudku, že veľkosť dotknutého trhu bola len jedným z relevantných kritérií posúdenia závažnosti porušenia a stanovenia výšky pokuty.
- 133 V súvislosti s argumentáciou Dalmine, podľa ktorej Súd prvého stupňa nesprávne a bez dostatočného odôvodnenia potvrdil uplatnenie usmernení k metóde stanovovania pokút Komisiou a jej označenie porušenia za „veľmi závažné“, je potrebné pripomenúť, že Komisia má rozsiahlu voľnú úvahu a že metóda výpočtu obsiahnutá v usmerneniach obsahuje rôzne premenné (rozsudok z 29. júna 2006, SGL Carbon/Komisia, C-308/04 P, Zb. s. I-5977, body 46 a 47).
- 134 Napriek tomu je na Súdnom dvore, aby overil, či Súd prvého stupňa správne posúdil výkon tejto voľnej úvahy Komisiou (rozsudok SGL Carbon/Komisia, už citovaný, bod 48).

135 V tomto ohľade je potrebné najskôr zdôrazniť, že Súd prvého stupňa správne v bodoch 263 až 265 napadnutého rozsudku zhrnul uplatnenie kritérií určených usmerneniami k metóde stanovovania pokút Komisiou:

„263 ... na podloženie záveru o ‚veľmi závažnom‘ porušení predpisov uvedenom v článku 1 [sporného] rozhodnutia sa Komisia v [bode] 161 [odôvodnenia] tohto rozhodnutia oprela hlavne o správanie všetkých podnikov, ktoré bolo v rozpore s hospodárskou súťažou. V tomto ohľade sa Komisia odvolávala na povahu dohody o rozdelení trhu, ktorá je značne v rozpore s hospodárskou súťažou a poškodzuje riadne fungovanie vnútorného trhu, na vedomý nezákonný charakter porušenia predpisov a rovnako na tajnú a inštitucionalizovanú povahu systému, ktorý slúžil na obmedzenie hospodárskej súťaže. V tom istom [bode] Komisia zobrala do úvahy aj skutočnosť, že ‚štyri dotknuté členské štáty predstavovali väčšinu v spotrebe bezšvíkových [rúr] OCTG a [produktovodov] v Spoločenstve, a teda išlo o rozsiahly geografický trh‘.

264 V [bode] 160 [odôvodnenia] [sporného] rozhodnutia Komisia naproti tomu skonštatovala, že ‚osobitný dosah na trh bol obmedzený, keďže dva špeciálne výrobky, ktoré pokrývali tento trh, rúrky OCTG štandard a produktovody projekt predstavovali len 19 % spotreby bezšvíkových OCTG a produktovodov v rámci Spoločenstva a že zvarané rúry mohli z dôvodu technologického pokroku v ich výrobe pokryť časť dopytu po bezšvíkových rúrach.

265 Rovnako v [bode] 162 [odôvodnenia] [sporného] rozhodnutia po klasifikovaní tohto porušenia na základe faktorov vymenovaných v [bode] 161 ako ‚veľmi vážne‘, zobrala Komisia do úvahy relatívne obmedzené množstvo predaja daných výrobkov adresátmi napadnutého rozhodnutia v štyroch členských štátoch (ročne 73 miliónov eur). Tento odkaz na veľkosť

dotknutého trhu zodpovedá zhodnoteniu obmedzeného dosahu porušenia na trh, ktoré je uvedené [bode] 160 [odôvodnenia] [sporného] rozhodnutia. Komisia sa teda rozhodla uložiť pokutu podľa závažnosti len vo výške 10 miliónov eur. Usmernenia o stanovení pokút však stanovujú za porušenie spadajúce do tejto kategórie v princípe sumu „nad 20 miliónov [eur]“.

¹³⁶ Z analýzy uskutočnenej Komisiou, tak ako je zhrnutá vyššie, vyplýva, že tri kritériá vymenované v bode 1 A usmernení k metóde stanovovania pokút boli pri určovaní závažnosti porušenia zohľadnené. Súd prvého stupňa teda správne v bode 260 napadnutého rozsudku zdôraznil, „že aj ak sa v [spornom] rozhodnutí Komisia výslovne neodvolávala na usmernenia o stanovení pokút, napriek tomu pri stanovení výšky pokuty uloženej žalobcovi uplatnila metódu stanovenia, ktorú si sama v usmerneniach o stanovení pokút uložila“.

¹³⁷ V bodoch 266 až 271 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa posúdil, či „prístup Komisie vyjadrený [v bodoch 263 až 265 tohto rozsudku] je protiprávny vzhľadom na tvrdenia predložené Dalmine“, týmito slovami:

„267 Pokiaľ ide o tvrdenia spoločnosti Dalmine týkajúce sa relevantných trhov, [body] 35 a 36 [odôvodnenia] [sporného] rozhodnutia predstavujú definíciu geografických trhov tak, ako by boli normálne existovali, keby neexistovali nezákonné dohody, ktorých predmet alebo účinok ich umelo rozdelil. Po ďalšie zo [sporného] rozhodnutia ako celku, osobitne z [bodov] 53 až 77 [odôvodnenia], je zrejmé, že správanie japonských a európskych výrobcov na

ich domácich trhoch alebo v niektorých prípadoch na trhoch určitých častí sveta bolo určované na základe osobitných pravidiel, ktoré sa menili z jedného trhu na iný a ktoré boli výsledkom obchodných rokovaní v rámci Európsko-japonského klubu.

- 268 Tvrdenia spoločnosti Dalmine týkajúce sa malého percenta vo svete a na európskych trhoch s rúrkami OCTG štandard a produktovodmi projekt, predstavujúce predaj týchto výrobkov ôsmimi adresátmi [sporného] rozhodnutia, musia byť zamietnuté ako irelevantné. Je pravdou, že predmetom a v určitých prípadoch aj účinkom porušenia uvedeného v článku 1 napadnutého rozhodnutia bolo vylúčiť každého adresáta z domácich trhov ostatných podnikov vrátane trhu štyroch najväčších členských štátov Európskeho spoločenstva v oblasti spotreby oceľových rúr, ktoré založilo „veľmi vážne“ porušenie podľa ohodnotenia urobeného v [spornom] rozhodnutí.
- 269 Tvrdenie spoločnosti Dalmine týkajúce sa malého množstva predaja rúrok OCTG štandard a veľkej rozlohy, na ktorej si zvárané rúry konkurovali s produktovodmi projekt na jej vlastnom domácom trhu, je irelevantné, keďže jej účasť na dohode o rozdelení trhu vyplýva z jej záväzku nepredávať výrobky uvedené v [spornom] rozhodnutí na iných trhoch. Preto aj keby okolnosti, na ktoré sa odvoláva, boli dostatočne právne preukázané, neovplyvnili by rozhodnutie Komisie týkajúce sa závažnosti porušenia, ktorého sa spoločnosť Dalmine dopustila.
- 270 Navyše je potrebné poznamenať, že skutočnosť, na ktorú sa spoločnosť Dalmine odvoláva, že porušenie uvedené v článku 1 [sporného] rozhodnutia sa týka iba dvoch špecifických výrobkov, osobitne rúrok OCTG štandard a produktovodov projekt, a nie všetkých rúrok OCTG a všetkých

produktovodov, bola Komisiou výslovne uvedená v [bode] 160 [odôvodnenia] [sporného] rozhodnutia, ako skutočnosť, ktorá obmedzila určitý dosah porušenia na trh (pozri bod 264 vyššie). Podobne v tom istom [bode] Komisia odkazuje na stále väčšiu a väčšiu súťaž zváraných rúr (pozri tiež bod 264 vyššie). Je preto nutné uviesť, že Komisia brala ohľad na tieto skutočnosti už v jej tvrdení týkajúcom sa závažnosti porušenia v [spornom] rozhodnutí.

271 Vzhľadom na vyššie spomenuté je potrebné uviesť, že zníženie sumy stanovenej pokuty podľa závažnosti o 50 % z minimálnej sumy, ktorá sa obvyčajne uvádza pri „veľmi vážnom“ porušení, odráža adekvátnym spôsobom obmedzený dosah porušenia na trh v danom prípade.“

138 Je nutné konštatovať, že prostredníctvom týchto úvah Súd prvého stupňa rozumným a koherentným spôsobom rozhodol o hlavných kritériách použitých pri posúdení závažnosti porušenia a po právnej stránke dostatočným spôsobom odpovedal na tvrdenia Dalmine. Na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, sa Súd prvého stupňa neobmedzil na zohľadnenie posúdení Komisie, ale detailne preskúmal otázku predostretú Dalmine, konkrétne, či Komisia na účely posúdenia závažnosti porušenia správne posúdila jeho účinky na relevantný trh. Okrem toho svojím posúdením, podľa ktorého bolo porušenie uvedené v článku 1 sporného rozhodnutia v každom prípade „veľmi závažné“, keďže jeho cieľom a prinajmenšom v určitej miere dôsledkom bolo vylúčenie každého z ôsmich adresátov sporného rozhodnutia z domácich trhov ostatných z týchto podnikov, Súd prvého stupňa správne zdôraznil zásadnú skutočnú závažnosť porušení spočívajúcich v rozdelení domácich trhov v Spoločenstve.

139 Napokon, tak ako to Súd prvého stupňa správne zdôraznil, obmedzený vplyv porušenia na trh v prejednávanej veci bol už primeraným spôsobom zohľadnený, keďže Komisia stanovila výšku pokuty v závislosti od závažnosti porušenia len na 10 miliónov eur.

140 Vo svojej poslednej výhrade uvedenej v rámci tohto odvolacieho dôvodu odvolateľka vytýka Súdu prvého stupňa, že nezohľadnil jednotlivú veľkosť podnikov, ktoré boli adresátmi sporného rozhodnutia.

141 Ako už Súdny dvor rozhodol, Komisia nie je povinná pri stanovení výšky pokút v závislosti od závažnosti a dĺžky trvania daného porušenia vypočítat pokutu na základe súm vychádzajúcich z obratu dotknutých podnikov. Komisia je totiž oprávnená zohľadniť obrat dotknutého podniku, avšak tomuto obratu nemožno pripísať neprimeranú dôležitosť v porovnaní s ostatnými faktormi, ktoré sa posudzujú (rozsudok Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný, body 255 a 257).

142 Bod 1 A šiesty pododsek usmernení k metóde stanovovania pokút zodpovedá tejto judikatúre. Stanovuje, že „možno bude nutné v niektorých prípadoch uplatniť zváženie výšky stanovených pokút..., aby bola zohľadnená špecifická záťaž a teda aj reálny dosah porušovania pravidiel každého podniku v hospodárskej súťaži [na hospodársku súťaž — *neoficiálny preklad*], predovšetkým tam, kde je značná disparita medzi veľkosťou podnikov, ktoré sa dopúšťajú tých istých priestupkov“.

143 Súd prvého stupňa po právnej stránke správne uviedol v bode 282 napadnutého rozsudku, že z používania výrazu „v niektorých prípadoch“ a z pojmu „predovšetkým“ v predmetnom pododseku usmernení k metóde stanovovania pokút vyplýva, že zváženie podľa jednotlivej veľkosti podnikov nie je systematickým postupom pri výpočte, podľa ktorého je Komisia povinná postupovať, ale možnosťou, ktorú môže vo vhodných prípadoch použiť v závislosti najmä od okolností danej veci. Táto voľná úvaha ďalej vyplýva aj z výrazu „možno bude nutné“ nachádzajúcim sa v tom istom pododseku.

144 Súd prvého stupňa správne z týchto úvah v bode 283 napadnutého rozsudku vyvodil, že „Komisia si ponechala určitý rozsah voľnej úvahy vo vzťahu k možnosti zvážiť výšku pokuty podľa veľkosti každého podniku. Rovnako Komisia nie je v prípade udelenia pokút viacerým podnikom, ktoré sa dopustili rovnakého porušenia predpisov, povinná ubezpečiť sa, že konečná suma pokút, pokiaľ ide o ich celkový obrat, odráža rozdiel medzi dotknutými podnikmi...“.

145 Toto posúdenie bolo o to primeranejšie, že všetky podniky, ktoré boli adresátmi sporného rozhodnutia, sú podnikmi veľkého rozmeru, okolnosť, ktorá viedla Komisiu k tomu, aby nerozlišovala medzi stanovenými výškami pokút (pozri bod 165 odôvodnenia sporného rozhodnutia). V tomto ohľade Súd prvého stupňa relevantným spôsobom uviedol toto:

„284 ... Dalmine popiera toto tvrdenie a upozorňuje na to, že je jedným z najmenších podnikov, ktorým bolo [sporné] rozhodnutie adresované, jej obrat v roku 1998 bol len 667 miliónov eur. V skutočnosti rozdiel v celkovom obrate všetkých výrobkov medzi spoločnosťou Dalmine a najväčším dotknutým podnikom Nippon [Steel Cors.], ktorého obrat za rok 1998 bol 13 489 miliónov eur, je podstatný.

285 Komisia vo svojom vyjadrení k návrhu zdôrazňuje bez toho, aby to spoločnosť Dalmine poprela, že spoločnosť Dalmine nie je malým alebo stredným podnikom. V skutočnosti odporúčanie Komisie 96/280/ES z 3. apríla 1996 týkajúce sa definície malých a stredne veľkých podnikov (Ú. v. ES L 107, s. 4) uplatniteľné v čase prijatia napadnutého rozhodnutia uvádza, *inter alia*, že tieto podniky musia mať menej ako 250 zamestnancov a ich ročný obrat nesmie presahovať 40 miliónov eur alebo celková súvaha nesmie presahovať 27 miliónov eur. V odporúčaní Komisie 2003/361/ES zo

6. mája 2003 týkajúceho sa najmenších, malých a stredných podnikov (Ú. v. ES L 124, s. 36) boli tieto dve posledné hranice zvýšené na 50 miliónov eur, prípadne 43 miliónov eur.

286 Súd prvého stupňa nemá žiadne údaje o počte zamestnancov spoločnosti Dalmine ani celkovú súvahu, obrat spoločnosti Dalmine za rok 1998 bol však 10-násobne vyšší, než je dolná hranica odporúčaní Komisie týkajúcich sa tohto kritéria. Preto na základe informácií poskytnutých Súdu prvého stupňa je nutné skonštatovať, že Komisia nepochybila v určení v [bode] 165 odôvodnenia [sporného] rozhodnutia, že všetky podniky, ktorým bolo [sporné] rozhodnutie adresované, boli veľké.“

146 V súvislosti s tým, že odvolateľka sa s cieľom preukázať neprimeranosť pokuty odvoláva na skutočnosť, že jej základná výška sa rovná 16 % predaja dotknutých výrobkov v roku 1998 na svetovom trhu, 38 % predaja uskutočneného na trhu Spoločenstva a 95 % predaja uskutočneného v stanovenom období porušenia v Nemecku, Francúzsku, Taliansku a Spojenom kráľovstve, je potrebné pripomenúť, že maximálna hranica 10 % stanovená v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 sa vzťahuje na celkovú výšku obratu dotknutého podniku a že len konečná výška pokuty musí rešpektovať túto hranicu (rozsudky Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný, bod 278, a SGL Carbon/Komisia, už citovaný, bod 82). Keďže Dalmine nenamietala proti zisteniu uvedenému v bode 287 napadnutého rozsudku, podľa ktorého výška pokuty uloženej v spornom rozhodnutí, konkrétne 10,8 milióna eur, predstavuje len približne 1,62 % jej svetového obratu, ktorý v roku 1998 predstavoval 667 miliónov eur, nemôže sa ani dovoľávať zjavnej neprimeranosti medzi predmetnou pokutou a svojou veľkosťou.

147 Keďže nemožno prijať žiadnu z odvolateľkiných výhrad, je nutné deviaty odvolací dôvod zamietnuť.

J — O desiatom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a nedostatku odôvodnenia v súvislosti s dĺžkou trvania porušenia a poľahčujúcimi okolnosťami

1. Argumentácia účastníkov konania

¹⁴⁸ Dalmine tvrdí, že sa mali zohľadniť určité poľahčujúce okolnosti, ako sú jej bezvýznamná úloha a nečinnosť pri uskutočňovaní porušenia uvedeného v článku 1 sporného rozhodnutia a skutočnosť, že porušenie sa skončilo, akonáhle zasiahla Komisia. Ak sa aj tieto okolnosti nemusia zohľadniť automaticky, Komisia mala aspoň uviesť dôvody, prečo z tohto dôvodu neznížila základnú výšku pokuty. Súd prvého stupňa mal zistiť a sankcionovať tento nedostatok odôvodnenia.

¹⁴⁹ Z druhej uvedenej poľahčujúcej okolnosti navyše vyplýva, že dĺžka trvania porušenia, ktorého sa dopustila Dalmine, bola kratšia a že napadnutý rozsudok si v tomto ohľade protirečí.

¹⁵⁰ Nakoniec sa Dalmine odvoláva na porušenie zásady rovnosti zaobchádzania spočívajúce v tom, že jej spolupráca počas správneho konania nebola hodnotená rovnakým spôsobom ako spolupráca Vallourec.

¹⁵¹ Komisia pripomína, že v oblasti pokút má Súd prvého stupňa neobmedzenú právomoc a že v prejednávanej veci správne využil túto právomoc, keď v napadnutom rozsudku upresnil dôvody, pre ktoré nebolo možné zohľadniť poľahčujúce okolnosti, na ktoré sa Dalmine odvolávala. V dotknutých bodoch tohto

rozsudku Súd prvého stupňa predovšetkým správne uviedol, že Dalmine neukončila porušenie v náväznosti na zásah Komisie a že úrovne spolupráce Dalmine a Vallourec neboli rovnaké.

2. Posúdenie Súdnym dvorom

¹⁵² V súvislosti s údajnou diskrimináciou Dalmine voči Vallourec pri stanovovaní pokuty je potrebné pripomenúť, že aj keď Súdny dvor v rámci odvolania nemôže z dôvodu spravodlivosti nahradiť svojim posúdením posúdenie Súdu prvého stupňa rozhodujúceho v rámci výkonu svojej neobmedzenej právomoci týkajúce sa výšky pokút uložených podnikom z dôvodu porušenia práva Spoločenstva, aj tak výkon takejto právomoci nemôže viesť k tomu, aby pri určovaní výšky týchto pokút došlo k diskriminácii podnikov, ktoré sa zúčastnili na dohode alebo zosúladenom postupe, ktoré sú v rozpore s článkom 81 ods. 1 ES (rozsudky zo 16. novembra 2000, *Sarrió/Komisia*, C-291/98 P, Zb. s. I-9991, body 96 a 97, a z 15. októbra 2002, *Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Zb. s. I-8375, bod 617).

¹⁵³ Odvolanie však musí obsahovať právne tvrdenia, ktoré osobitným spôsobom podporujú odvolací dôvod založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, inak by tento odvolací dôvod musel byť vyhlásený za neprípustný (rozsudok *Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia*, už citovaný, bod 618).

¹⁵⁴ V prejednávanej veci, ako to bolo pripomenuté v bode 19 tohto rozsudku, Komisia znížila pokutu uloženú spoločnosti Vallourec o 40 % a pokutu uloženú spoločnosti Dalmine o 20 % s tým, že zohľadnila skutočnosť, že tieto dva podniky v správnom konaní spolupracovali s Komisiou.

155 Je nutné konštatovať, že v súvislosti s tým, že odvolateľka namieta voči posúdeniu Súdu prvého stupňa vyjadrenému v bode 344 napadnutého rozsudku, podľa ktorého „ak odpovede poskytnuté spoločnosťou Dalmine na otázky boli pre Komisiu nejakým spôsobom použiteľné, len menej presne a jasne potvrdzovali niektoré informácie, ktoré už poskytla spoločnosť Vallourec prostredníctvom vyhlásení pána Verluca“, jej argumentácia je skutkovej povahy, a preto sa musí zamietnuť ako neprípustná. Súdnemu dvoru teda neprináleží, aby v rámci tohto odvolania posudzoval zistenie uvedené Súdom prvého stupňa v bode 345 napadnutého rozsudku, podľa ktorého „informácia poskytnutá Komisii spoločnosťou Dalmine pred tým, než bolo [oznámenie o výhradách] zaslané, nie je porovnateľná s tou, ktorú poskytla spoločnosť Vallourec, a nie je postačujúca na odôvodnenie zníženia pokuty uloženej spoločnosti Dalmine nad 20 % zníženia, ktoré sa jej poskytlo za nenamietanie skutočností. Aj keď jej rozhodnutie nenamietat skutočnosti mohlo úlohu Komisie značne uľahčiť, nemožno to stotožniť s informáciou poskytnutou spoločnosťou Dalmine pred tým, ako bolo [oznámenie o výhradách] vydané“.

156 V súvislosti s argumentáciou odvolateľky týkajúcou sa jej nepodstatnej úlohy a nečinnosti pri uskutočňovaní porušenia uvedeného v článku 1 sporného rozhodnutia Súd prvého stupňa v bode 327 napadnutého rozsudku odkázal na analýzu uskutočnenú v bodoch 280 až 297 tohto rozsudku, podľa ktorej predovšetkým

„288 ... je potrebné... pripomenúť, že tvrdenie spoločnosti Dalmine týkajúce sa malého množstva predaja rúrok OCTG štandard a veľkej rozlohy, na ktorej si zvarané rúry konkurovali s produktovodmi projekt“ na jej vlastnom domácom trhu je irelevantné, keďže jej účasť na porušení spočívala v dohode o rozdelení trhu vyplýva z jej záväzku nepredávať relevantné výrobky na iných trhoch... Preto aj keby skutočnosti, na ktoré sa odvoláva, boli dostatočne právne preukázané, nemôžu spochybniť záver Komisie týkajúci sa závažnosti porušenia, ktorého sa spoločnosť Dalmine dopustila.

...

- 290 Pretože spoločnosť Dalmine je jediným talianskym členom Európsko-japonského klubu, treba skonštatovať, že jej účasť na tejto dohode stačila na to, aby sa jej územné pole pôsobnosti rozšírilo na územie členského štátu Spoločenstva. Preto treba poznamenať, že jej účasť na porušení mala značný dosah na trh Spoločenstva. Táto skutočnosť je na účely určenia osobitného dosahu účasti spoločnosti Dalmine na porušení uvedenom v článku 1 [sporného] rozhodnutia na trhy s výrobkami uvedenými v danom článku oveľa podstatnejšia, než len porovnanie celkového obratu každého podniku.

...

- 294 Podobne, pokiaľ ide o tvrdenie, že spoločnosť Dalmine zohrávala v dohode obmedzujúcej hospodársku súťaž pasívnu úlohu a že takýmto jej správaním sa založila na základe prvého odseku bodu 3 usmernení o stanovení pokút poľahčujúca okolnosť, spoločnosť Dalmine nepopiera účasť na stretnutiach v Európsko-japonskom klube. ...
- 295 V danom prípade spoločnosť Dalmine dokonca ani nenamieta, že jej účasť na stretnutiach v Európsko-japonskom klube bola zriedkavejšia než účasť iných členov tohto klubu, čo ju... môže oprávniť na zníženie pokuty v jej prospech... Nepredložila ani žiadne osobitné okolnosti alebo dôkazy, ktoré

by preukázali, že jej prístup na daných stretnutiach bol čisto pasívny alebo „follow-my-leader“. Naproti tomu, ako je vyššie uvedené v bode 290, taliansky trh bol začlenený do dohody o rozdelení trhu len z dôvodu členstva spoločnosti Dalmine v Európsko-japonskom klube. ...“

157 Keďže v tejto analýze nedošlo k žiadnemu nesprávnemu právnemu posúdeniu, Súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že úloha Dalmine pri uskutočňovaní porušenia uvedeného v článku 1 sporného rozhodnutia nebola nepodstatná ani výlučne pasívna, ani „follow-my-leader“, a preto v tomto ohľade nemožno uznať žiadnu poľahčujúcu okolnosť.

158 V súvislosti s údajným ukončením porušenia, akonáhle zasiahla Komisia, Súd prvého stupňa po právnej stránke správne v bodoch 328 a 329 napadnutého rozsudku zdôraznil, „že „ukončenie porušovania, akonáhle zasiahne Komisia“, ktoré je uvedené v bode 3 usmernení o stanovení pokút, nemôže logicky zakladať poľahčujúcu okolnosť, je to možné iba vtedy, keď existujú dôvodné predpoklady, že uvedeným zásahom sa dotknuté podniky vyzvali, aby nepokračovali v správaní, ktoré je v rozpore s hospodárskou súťažou“, a „že zníženie pokuty na tomto základe nemožno uplatniť v prípade, že porušenie skončilo pred prvým zásahom Komisie alebo že predmetné podniky prijali jasné rozhodnutie, že prestanú porušovať predpisy pred dátumom prvého zásahu“.

159 V prejednávanej veci, ako to bolo vyjadrené v bode 6 tohto rozsudku, Komisia rozhodla o začatí vyšetrovania v novembri 1994 a pristúpila k prvým šetreniam v decembri 1994.

160 V bodoch 331 a 332 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa konštatoval, že porušenie, na základe ktorého bola Dalmine uložená pokuta, teda porušenie uvedené v článku 1 sporného rozhodnutia, skončilo alebo sa práve končilo v okamihu, keď Komisia začala šetrenia, teda 1. a 2. decembra 1994. Preto sa teda správne dospelo k záveru, že toto ukončenie nemožno považovať za poľahčujúcu okolnosť na účely stanovenia výšky pokuty.

161 Z predchádzajúceho teda vyplýva, že desiaty odvolací dôvod je potrebné zamietnuť.

162 Keďže žiadnemu z odvolacích dôvodov uvádzaných Dalmine nemožno vyhovieť, je potrebné jej odvolanie zamietnuť.

V — O trovách

163 Podľa článku 122 prvého odseku rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 69 ods. 2 tohto poriadku, ktorý sa na základe článku 118 tohto poriadku uplatňuje na konanie o odvolaní, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat' Dalmine na náhradu trov konania a Dalmine nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Dalmine SpA je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy